

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Iustitia Et Iure ceterisq[ue] Virtutibus Cardinalibus

Lessius, Leonardus

Antverpiæ, 1632

2 Quot modis perficiantur contractus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72459](#)

Pactum. hendat donationem & promissionem acceptatam, ut patet L. Contractus. 16. C. de fide Instrument. & alibi, ubi donatio vocatur contractus. & sic, *Contractus est conuentio duorum, obligationem saltem in alterutro parvus*, quo modo non distinguitur à *Pacto*, quod definitur esse *duorum consensus atque conuentio*: ut enim fiat pactum, necesse est ut duas voluntates in idem conueniant reciproco consensu. Dico reciproco consensu: quia non sufficit ut quousmodi in idem conueniant; sed requiritur ut consensus suos in se mutuo dirigant. Vnde donatio & promissio, etiam si à duabus communis consensu hiant, antequam sint acceptatae, & accedat consensus reciprocus eius in quem diriguntur, non habent rationem pacti: sed per acceptationem transiunt in *pactum*. Vide *Gomeziūm* tom. 2. c. 9. n. 2. & infra cap. 18. dubit. 6. n. 42. & sequentibus. Nos nomine *contractus* utimur hic amplè, ut idem sit quod *pactum*, & comprehendat cōtractus gratuitos, qui sunt veluti semicontractus.

DUBITATIO II.

Quot modis perficiantur contractus.

Duplex perfectio contractus.

Notandum est, *Contractum* dici dupliciter perfectum. Primo, Quando res, circa quam versatur, est tradita. sic emptio dicitur perfecta, quando res est tradita & pretium solutum. verum hæc perfectio non est intrinseca ratione contractus: sed sápè est effectus contractum consequens, atque adeo finis ob quem contractus fit. Nam contractus emptionis & venditionis est perfectus in ratione contractus ante traditionem rei: dicitur enim propriæ res empta & vendita, simul atque inter emptorem & venditorem conuenit de pretio. Secundo, Quando ipse contractus haberet omnia necessaria, quæ secundum suam speciem requirit, ut tale nomen mereatur; siue traditio rei ad hoc sit necessaria, siue non. de qua perfectione hic loquimur.

*Perficiuntur quadrupliciter.**Pactum nudum.**Stipulatio nū.**10 Stipulatio nū.*

Res p.igitur, *Contractum* quadrupliciter perfici, nempe *re scriptura, verbis, consensu*. Ita *Silvester v. Contractus*, n. 6. & colligitur *Instit. de obligat. in fine*. *Re perficiuntur*, qui non consistunt in conuentione sola, sed requirunt rei traditionem; ut *depositum, commodatum, mutuum, permutatio, pignus, donatio*. non enim contractus hi cōfentur celebrati, nisi re tradita, ut ipsa nomina indicant, quibus significatur rei traditio. Vnde ante traditionem, dum in solis verbis consistunt, dicuntur *pacta nuda*, quæ non parunt obligationem ciuilis, nisi ex aliquo iurius præiugio.

8. *Scriptura* perficiuntur, qui ante scripturam ratione habentur; ut *emphyensis*, & omnis contractus, quem contrahentes nolunt concludere, nisi coram Notario qui *Instrumentum conficiat*.

9. *Verbū* dicuntur perfici, qui requirunt certam verborum formulam; tales sunt omnes *stipulatio[n]es*. Hæ sunt formulæ quædam, quæ constant in interrogatione prævia *vniuersus*, & responsione subsequenti alterius; v.g. Spondes dare tantum? spondeo. Promittis 100: promitto. Dabis 100. pro domo mea? dabo. Facies? faciam. Fideiubes? fideiubeo. & similes: infinitum est enim omnes stipulationum formulas persequi, teste *Cicerone in Topicis*. vide *Instit. de verborum obligationibus*. Hæ autem formulæ possunt adhiberi in omnibus con-

tractibus, eisque maiorem firmitatem in foro externo tribuunt. de quibus vide plurima apud *Gomeziūm* to. 2. c. 9. quæ quia solum ad forum externum pertinent, (in quo etiam parvum usum nunc habent) omitto.

Consensu perficiuntur, qui non requirunt certam verborum formam, sed sufficit consensus, quo modo exterior utrumque explicatus, ut *emptio, venditio, locatio, conductio*.

DUBITATIO III.

Quomodo diuidit contractus et pactum.

Respondeo, Multas assignari à DD. diuisiones, ut videre est apud *Siluestri* verbo *Contractus*, & verbo *Pactum*. Primo *Contractus* diuidi potest in *explicatum & implicatum*; sive in *formale & virtuale*. *Formalis contractus* est, cùm exp̄resse duo in idem conuenient cum obligacione mutua, vel saltem alterius erga alterum, ut *dub. 1. dictum est*, & hic propriè dicitur *contractus*. *Virtualis contractus* est, cùm solum implicite conuenient, absque illa expressa pactio se obstringentes. Hunc vocant *quasi contractum*, ut *tutela*, & quodcum aliud officium, mandatum, & negotiorū gestio, qui enim aliquod officium suscipit, eo ipso se obligat erga alterum, & alter obligatur erga illum, iuxta leges vel consuetudinem receptam. Similiter qui aliquid mandat, vel mandatum alterius suscipit, & qui negotium alterius gerit, in his enim non requiritur illa conuentio expressa; sed hoc ipso quo ista suscipiuntur, vi legis vel consuetudinis, in quam omnes consenserunt, tacita nascitur obligatio. & ideò non vocantur propriè *contractus*, sed *quasi contractus*.

Secundo, *Contractus* diuidit in *nominatum* & *innominatum*. *Contractus nominatus* est, qui habet speciale & propriū nomen quo ab aliis distinguatur; ut *emptio, venditio, mutuum, locatio, societas, commodatum, pignus, depositum, & similares*. *Innominatus* est, qui nō habet nomen speciale, sed genericum tantum. Huius sunt quatuor species: *Contractus do ut des, do ut facias, facio ut des, facio ut facias*. ut si *Petro des panem pro-vino*, erit *contractus innominatus*, *do ut des*; non enim est *emptio aut venditio*; quia non datur pretium pro mercede: nec est *mutuum*; quia non recipitur res eiusdem speciei post certum tempus: nec *locatio aut conductio*; quia non datur pretium pro *usu vel opera*: sed datur via res pro alia; quarum neutra est *pretium alterius*: qui *contractus proprium nomen non habet*.

Dices, *Est permutatio*. Respondeo, Verum est, sed hoc nomen est generale, non specificum; conuenit enim emptioni & mutuo. Vnde non constituit *contractum nominatum*. Simili modo, si *Petro des panem, vestem, &c. ut pro te labore*, vel scribat, erit *contractus do ut facias*. Si autem des pecuniam, erit *conductio*. Si scribas vel seruas alicui, ut det *panem, vestem, libros*; erit *contractus facio ut des*. si illi seruas ut te doceat; erit *contractus facio ut facias*.

Aduerendum est, Est ex his *contractibus in nominatis* oriatur statim obligatio naturalis; non tamen oritur obligatio ciuilis, (id est, quæ Iure ciuilis tribuat actionem in foro externo) nisi ex altera parte sit impletus, vel nisi vestiatur formula stipula-

Obligatio naturalis ex contractibus in nominatis, non ciuilis.